

SİYASETE NÜBÜVVET MÜHRÜ

Değerli kardeşler, aziz dostlar;

Allah'a iman etmeyen birisinin Allah'ın peygamberi Muhammed aleyhisselamı hayatından, devletinden, siyasetinden, uzak tutmak istemesini makul kabul ederiz.

Onu peygamber olarak kabul etmeyenin 'gel sen benim bankalarımaya yön ver, caddelerime şekil ver, hayatımı düzenle, uluslar arası ilişkilerimi belirle' demeyeceği bellidir ve normaldir. Çünkü onu peygamber olarak kabul etmemek, hiçbir işe karıştırmamak demektir.

Ama onu peygamber olarak kabul edip, ahiretinin kurtarıcısı olduğuna iman edenin 'sen benim her işime karışma, parama karışma, siyasetime karışma ve diğer politikalarımaya karışma; ama cennete götür beni' demesi akıllıca bir tutum değildir.

Düşmandan, onun düşmanından, iman etmeyerek düşman cepheye kalandan beklenen şey; sen benim peygamberimsin diyenden beklenmemelidir.

Bir insan, hadi cahil olur din bilmez, diyanetten anlamaz ve 'peygamberin bankayla ne işi var, devletle ne işi var' diyebilir; ama bir Müslüman senelerce tefsir dalında uzmanlık yapar, Kur'an'ı okur, okutur sonra da 'siyasetle ne işi var peygamberin' nasıl der acaba?

Bir Müslüman tarikat erbabı olur günde bin defa, belki on bin defa tarikattaki makamına göre salâvat getirir, akşam da arkadaşlarıyla çay içerken 'siyaset ayrı, o ayrı, peygamberin ne işi var bu işlerle' nasıl der acaba?

Güya sen salâvat getirince gözlerin yaşıyor, ama peygamberin paraya yön vermek isteyince uygun görmüyorsun bunu.

Peygamberin caddelere şekil vermek isteyince, siteler kurmak isteyince onu ehil görmüyorsun. Sana cennet kurabiliyor ama muhtarlık kuramıyor bir türlü.

Bu kâfirden beklenir, tarikat erbabı değil, tefsir erbabı değil, hadis tanımamış bir Müslüman'dan da kaza ile beklenebilir; ama ilim erbabı bütün bilgilerini bir kenara atarak peygamber aleyhisselamı siyasetin dışına niçin atarlar acaba?

Peygamberin caddelere şekil vermek isteyince, siteler kurmak isteyince onu ehil görmüyorsun. Sana cennet kurabiliyor ama muhtarlık kuramıyor bir türlü.

Neden özellikle tarikat erbabı olmak demek, âlim olmak demek, hadis ehli olmak demek, fıkıh uzmanı olmak demek, hiç siyaset yapmamak demek olur?

Acaba siyaset pislüğün adı mı? Yani siyaset deyince insanlar; çalmak, çırpamak, soymak yontmak bunu mu anlıyorlar da 'sevgili peygamberimiz böyle işlere bulaşmasın' demek istiyorlar.

Öyle ise senin ne işin var orada? Demek sen hırsızısın, sen soyguncusun. 'Bari peygamberim bu işe bulaşmasın mı' diyorsun yani yok siyasetçiler hep hırsızdır siyasetçiler hep kötüdür hep yalan konuşurlar peygamberimizin onların arasında yeri yok diyorsan, imamlar da yalan konuşunca namazı bırakacak mısın?

Cami imamları, namaz kıldırınlar, müezzinler hep yalan konuşuyorlar diyelim, bırakacağız mı namazı? Yani her yalan konuşulan, her yanlışlık yapılan yerden peygamberi uzaklaştırırsak; o doğruları düzeltmek için gelmedi ki.

Zaten vazifesi; yanlış, hırsız, sahtekârı, kumarı kaldırmak değil miydi? Düzeltmek için, ıslah etmek için gelmiş bir peygamberin acil vazifesi en çok sahtekârlığın olduğu yere müdahale etmektir. En çok sahtekârlık siyasette var. Acilen peygamberin oraya müdahale etmesi gerekiyor. Doğrusu olan bu değil mi?

'Hayır, bu bataklıktır peygamber buradan uzak dursun peygamberin vekilleri buradan uzak dursun' diyorsan bu şu anlama geliyor; bu bataklığın düzelmesini istemiyorsun sen.

Yeryüzündeki bütün şirk ve tuğyana karşı onu düzeltici ve kurtarıcı olarak görüyorsun senin en alt biriminden en üst birimine kadar; ekonomine yön veren, medeni ilişkilerini belirleyen kuralların konduğu sisteme müdahale etmesini istemiyorsun.

İran'ı Bizans'ı Roma'yı kaldırsın, yeryüzünde Allah'a isyan olmasın diyorsun; ama senin başında mini bir roma olmasından rahatsız olmuyorsun.

'Acaba bu bataklık senide mi besliyor ki gelir burayı düzeltir diye senin besi kaynağın kaybolur diye mi korkuyorsun?' şeklinde bir soruya cevap veremez o zaman peygamber aleyhisselamı siyasetten uzak tutmak isteyenler.

Eğer siyaset insanların dışında bir mahlûku yönetiyorsa elbette insanların peygamberinin orada işi olmaz; tarım bakanlığına filan havale etmek gerekiyor o zaman. Ama eğer siyaset; insan ilişkilerini insan topluluğunu dizayn etmenin adıyla, bu peygamber insanlığa şekil vermek için gelmiştir.

İnsanlık hiçbir şekilde sadece yemek içmekten, alkol kullanıp kullanmamaktan ibaret değil. İnsan, medeni bir varlık olarak, Allah'ın yarattığı medeni bir mahlûk olarak, idare edilmesi gereken, düzeni olan, sistemi olan mahlûktur.

Peygamber aleyhisselamı toprağın altındaki işleri idare etmekten mesul müdür haline getiren anlayış; nübüvveti siyasetten uzak görmek, ekonomiden uzak görmek, uluslar arası ilişkilerden uzak görmek; ancak Musa aleyhisselamdan önceki peygamberlere uygun görülebilecek tavidir.

Musa aleyhisselamdan itibaren Allah'ın gönderdiği peygamberlerin bir bölümü kraldılar zaten; devlet kurdular, devletler yıktılar. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz'i bir devlet kuralı koymaya neden uygun görmüyor insanlar?

Bir beceri eksikliği mi hissediyorlar acaba? Yani 'bu peygamber ne bilecek Mekke'de nasıl devlet idare edilir bilecek mi' demek isteniyor. Hâlbuki o üç kişiyle çıktığı yolda; yirmi üç sene sonra yeryüzünün en büyük medeniyetini kurdu, devlet kurdu.

Vahşet noktasına gelmiş insanlarla kurduğu devlet rahmet medeniyetine dönüştü. Tecrübesi mi yok, yalnız biri mi Cebrail'den ayrı biri mi? Allah'ın teyidinden uzak bir insan mı ki peygamber aleyhisselam Efendimiz'in kanun oluşturma, medeniyet oluşturma gücü yetersiz görülsün.

Hayır, bu ya ona iman etmemekten ya da ona iman etmeyenlerin etkisinde kalmaktan kaynaklanan bir çıkıştır. Bu, peygamber aleyhisselam siyasetten uzak dursun ya da siyaseti peygambere ve peygamberin vekillerine uygun görmemek anlayışı ne demektir.

Zaten vazifesi; yanlış, hırsız, sahtekârı, kumarı kaldırmak değil miydi?
Düzeltilmek için, ıslah etmek için gelmiş bir peygamberin acil vazifesi en çok sahtekârlığın olduğu yere müdahale etmektir. En çok sahtekârlık siyasette var.

Siyaset nedir önce bunu anlayalım: Parayı, insanı ve silahı yönetmektir. Para insan ve silah, bu üç şeyi yönetmenin adı siyasettir. Bu üç şeyi çektin mi siyaset olmaz.

Siyaseti, bu üç şeyde peygambersiz bıraktığın zaman Allah'tan ve Allah'ın Kur'an'ından uzak bıraktığın zaman, paraya karışmayan, insana karışmayan, silaha karışmayan peygamber neyi düzelterek?

Mezarlık müdürlüğü bile yaptırmasın ona. Müdürlük de nihayet bir tapulu arazidir. Ölü gömsek gene siyasete muhtaç... Mezarlık müdürü bile olmaz böyle peygamberden.

Çok kasıtlı, iki asırdır Ümmeti Muhammedin içini oyan, kanserojen olan mikrobik yapılardan bir tanesi siyasetten dinin, dinin siyasetten uzak tutulmasıdır. Mazeret hazır; 'siyasetçiler hep zaten palavra yapıyorlar, hocalara bu yakışmıyor, âlimlere yakışmıyor dolayısıyla peygambere yakışmıyor'.

Güzel o zaman. Meyhaneler de alkol tüketenler de hocaların asla koklanamayacağı bir yer olduğundan meyhanelere de yanaşıp emri bir maruf nehyi anil münker yapmasınlar.

Hayır, asıl dert ülkelerde değildir. Kim yönetirse yönetsin, peygamber yönetsin, Ebu Bekir yönetsin, onların öyle bir derdi yoktur.

Asıl dert, peygamber gelirse harama müdahale eder. İlk işi harama müdahale etmektir onun. Haram kazancı engelleyecek, bunu adları gibi biliyorlar. Çünkü gelir gelmez 'faiz ayaklarımın altındadır' dedi. Veda konuşmasında hakkı hukuku yerine oturttu.

Kimse istediği gibi yaşamayacak, istediği gibi har vurup harman savuramayacak. Dolayısıyla 'siyasetten uzak dursun, peygamber siyasetle ilgilenmesin, din siyasetten uzak kalsın' demekten maksat 'biz istediğimiz gibi yiyip içelim, haram serbest olsun yeri geldiğinde de helal haram gibi olsun' illetinden kaynaklanıyor.

Yalnız burada peygamber aleyhisselamın vekili makamında olan hocaların, âlimlerin, tefsir erbabının, hadis erbabının, fıkıhçıların fiilen yani din erbabının fiilen siyasete katılması siyaset yapması başka şey, onların mantığının yani Kur'an'ın, peygamber aleyhisselamın siyasette olması başka şeydir.

Zaten bu mevcut siyasete, din adamı denen kitleler de tasavvuf erbabı da katılırsa bataklığın hacmi büyümüş olur.

Biz Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemin mantığının, adalet anlayışının, haram helal anlayışının, insanı mükerrerem tutan anlayışının siyasete müdahale etmesini istiyoruz.

Kul hakkı anlayışının gelmesini istiyoruz. Belediye meclisi karar vermiş olsa bile kul hakkına müdahale eden şeyin peygamber yasak ettiği için yasak olmasını istiyoruz.

Şimdi yirmi kişinin bir belediye meclisinde adil ve uygun gördüğü şey sonra onlar seçimi kaybedip gidince gelen yirmi kişi tarafından zulüm görülüp değiştirilip yenisinin adalet olması yani adaletin midesinde yemek bulunan insanlara göre telakki edilmesine, biz yanlış diyoruz.

Yoksa fiilen hocalar hem namaz kıldırın namazdan sonra da gitsin kaymakamlık binasını idare etsin demiyoruz. Böyle şey olmaz zaten.

Bu yeryüzündeki branşlaşmaya aykırı zaten; ama mantığın peygamber mantığı olması alttaki mührün peygambere ait bir mühür olmasını istiyoruz ki yeryüzünde adalet olsun.

Aksi takdirde güçlü kurt, zayıf kurdu dışlayacağı için kurtlar kanunu uygulanır. Gelir insan hakları diye bir safsata icat eder; insan hakkı diye seni ona taptırır.

Demokrasi diye bir şey icat eder; demokrasiye tapındırır seni. Hâlbuki bu güçlünün önünde eğilmekten başka bir şey değil. Neden yeryüzünde bu kadar kutsal ve büyük bir demokrasi var da bir demokrasi Fransız İhtilali'nden beri yeryüzünün tek yegâne sistemi olduğu halde, mesela; onların Nobel'ini ödülünü almış bir bilim adamı, yeryüzünün en küçük devletinde bile siyaseti ele geçiremedi.

Var mı şu dünyada iki yüze yakın devlet arasında hukuk dalında uzmanlaşmış ordinaryüs biri haline gelmiş birisinin devlet başkanı olduğu görüldü mü hiç? Hani demokrasi bilimdi, insandı?

Hiç biz zaman bir bilim adamı gerçek bir bilim adamı, seçimde harcayacak çuvala para bulamayacağı için halkın seçeceği bir tip olamaz. Güçlü güzeldir, güçlü haklıdır o sistemde.

Peygamberin mührüyle mühürlenmiş dosyada ise nübüvvet anlayışında ise Ömer'dir devlete layık olan Ebu Bekir'dir. Çocukların ağlamasıyla ağlayacak merhameti olan insanlar gerekiyor. Sadece seçim zamanı bol soğan yiyerek gözyaşı akıtan insanlar, adaleti temsil edemezler ki. Hakkaniyetten onlar ne anlasınlar?

Zalimi def edip kendisi zalimleşen kadrolar üretmiş olunur bu anlayışla.

Dolayısıyla kardeşler, biz Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz'i; paramızı, insanlığımızı ve silahımızı yönlendiren gücün merkezinde görmek zorundayız.

Peygamberin mührüyle mühürlenmiş dosyada ise nübüvvet anlayışında ise Ömer'dir devlete layık olan Ebu Bekir'dir. Çocukların ağlamasıyla ağlayacak merhameti olan insanlar gerekiyor. Sadece seçim zamanı bol soğan yiyerek gözyaşı akıtan insanlar, adaleti temsil edemezler ki.

Bunun adına birileri 'din devleti' diye isim vermiş olabilirler. Onlar elbette, nasıl ben peygamberimin söz sahibi olmasını istiyorum ve bunu savunuyorsam, onlar da peygamberimi dışlamak istiyorlar.

Bunu ilk defa yapmıyorlar zaten. 'Sana kadın verelim, para verelim, krallık unvanı verelim karışma bu işe, uzak dur bizden, paramıza karışma, silahımıza karışma' da demişlerdi zaten.

Şimdi de bir benzerini nasıl söylüyorlar, kadrolar verelim, camilerde istediğiniz kadar namaz kılın, kadrolar sizin olsun. Evlenmeniz serbest, karışmayın işimize diyorlar.

Bu Ebu Cehil lafı, yeni değil ki. İlk çıktığı gün Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz'e sus payı olarak verilmek istenen de buydu. Şimdi de hak hukuk ismiyle vesaire ile şimdi de verilmek istenen budur.

Her halükarda ben, kâfirlerin, iman etmeyenlerin, Yahudilerin ve tutucu Hıristiyanların 'ne işi var peygamberin içimizde, biz onun işte aralık ayında kutluyoruz doğumunu, İsa'nın doğumunu kutladık' demelerini normal karşıyorum. Böyle demeseler şaşırırdım zaten. Bunu münafıklık kabul ederdim.

Her halde Allah'ın düşmanı peygamberin düşmanı bir kitlenin çıkıp da 'şu Muhammed'din sistemi çok adaletli, gelse bizi yönetse kurtulsak faizden, kurtulsak zulümden' diyecek halleri yok herhalde.

Deseler şüphe ederdim, bunu münafıklık telakki edebilirdim. Ama ben sabaha kadar elindeki tespihiyle salâvat getirip duyulan tarikat erbabının, neden Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz'i, Yesrip'te devlet kurmuş peygamberini, bir belediyeyi idare edemez görür, bu anlayışın nedenini bilemiyorum. Bunu çözemiyorum.

Binlerce hadis bilen bir âlimin, peygamberine, okuduğu hadislere rağmen onun siretini de okurken yirmi üç yılda silahsız kansız bir devleti nasıl ayağa kaldırdığını gözleriyle görür gibi okuduğu halde; peygamberini iki tane kasabayı idare edemeyecek nitelikte nasıl gördüğünü anlayamıyorum. Müslüman peygamberini nasıl uzak tutar dünya hayatından bunu anlayamıyorum.

Bu nedenle kardeşler, biz Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz'in; sözlerinin, getirdiği kuralların, sahih hadisi şeriflerinin insanlığı kurtaracak müjdelere ihtiva ettiğine iman ediyoruz. Onlara uyulması halinde, yani onun getirdiği ahlak, adalet, kul hakkı gibi anlayışların icra edilmesi halinde, güçlü zayıf anlayışının bizim tarafımızdan da benimsenmesi halinde daha insanca, daha adil, daha ahlaki bir dünyada yaşayacağımıza iman ediyorum.

Onun kurtarıcılığının sadece çocuklarını diri diri gömme cüreti gösteren Mekkeli müşriklere değil, şimdi beynimi diri diri gömen, henüz çocuk doğmadan onu bıçaklayan, kürtajlayan anlayışın da Muhammed aleyhisselamın getirdiği âlemlere rahmet olan anlayışına muhtaç olduğunu söylüyorum.

O sadece Mekkeli müşrikleri kurtarmak için gelmedi. Mekke'de ki kadınları kurtarmak için gelmedi. Şimdi araba lastiği reklamı için bile kullanılan kadınlar da Muhammed aleyhisselamın kurtarıcılığına Mekkeli müşriklerin kadınlarından daha fazla muhtaç oldukları bir zamandadırlar.

Onu, sadece filan haftada kutlamak yeterli değil, filan doğum haftasında onun ahlakını anlatmanın, onu filan siretini okumanın, naatlar okumanın, şiirler okumanın, defler çalmanın ne yararı var peygambere ne yararı var bana.

Her yıl ondan bir alıntı yapsak, sünnetinin bir maddesini uygulamaya kalksak kırk yıl sonra biz de Ebu Bekir olacaktık. Ömerler olacaktık.

Onun kurtarıcılığının sadece çocuklarını diri diri gömme cüreti gösteren Mekkeli müşriklere değil, şimdi beynimi diri diri gömen, henüz çocuk doğmadan onu bıçaklayan, kürtajlayan anlayışın da Muhammed aleyhisselamın getirdiği âlemlere rahmet olan anlayışına muhtaç olduğunu söylüyorum.

Kuru mevlit törenleriyle, kuru anmalarla, kuru naatlarla kendimizi avutuyoruz. Benim peygamberim sallallahu aleyhi ve sellem kıyamete kadar muhtaç olan her ihtiyaç sahibine yardım etmesi için gönderilmiş bir peygamberdir.

Ama dikkat edin şimdi onu anmaya yönelik, onu methetmeye yönelik bütün sözler, törenler hep Mekkeli müşrikleri kurtardığı için o dönemin gömülecek kızlarını kurtardığı anlatılıyor.

Şimdi biz kurtulmuş kimseleriz, paraya esir değiliz medyaya esir değiliz, emperyalizmin üzerimizde hiçbir planı yok, topraklarımız işgal edilmiyor, topraklarımızın altındaki madenlerimiz bizim zaten. Bizim bir sorunumuz yok.

Mekkeli müşrikler ciddi sorunlar yaşıyorlardı. İyi ki onları kurtardı Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem. Tarihten bir adam gibi konuşuyoruz peygamber aleyhisselam Efendimiz'i. Ondan, şimdi Medine'de yatan, tarihte büyük işler başarmış değerli bir devlet adamı gibi konuşuyoruz.

Böyle olur mu? Dünyanın, yeryüzünün her yeri Mekke zaten. Zulüm, Mekke zulmünden daha ileri boyutlarda... Zavallı, mel'un Ebu Cehil'in, bir kılıcı, bir oku, bir mızrağı vardı. Şimdi onlar müze malı oldu. Kablo lu kablosuz oklar beynimizi istila etti. Doğurduğumuz çocuğu büyütemeyeceğimiz korkusuyla analar çocuk doğurmak istemiyorlar.

Mekkeli müşrikler 'bu kızı doğurursam nasıl beslerim, nasıl büyütürüm' diye doğurmak istemiyorlardı, 'bu çocuğa ekme k nereden bulurum' diye doğurmak istemiyorlardı. Şimdi ise 'bu ortamda bu çocuklarımı nasıl Müslüman olarak yetiştiririm' diye endişe taşıdığı için Müslümanlar, yeniden kız çocuklarına haplarla veya koruma yöntemleriyle, doğmadan değil, yaratılmadan değil evlilikten önce nasıl engel olunur bunun planının yapıldığı bir zamandayız. Muhammed aleyhisselamın rahmetine bin kere daha fazla muhtaç olduğumuz zamanda yaşıyoruz. Sağlık politikamız, nüfuz planlama politikamız, siyasetimiz bütün anlayışımız rahmetellilemin peygambere, Mekke'dekilerden bin kat daha fazla muhtaç olduğumuz bir zamanda yaşıyoruz.

Hiç olmazsa Mekkeli müşrikler sadece kız çocuk endişesi taşıyorlardı şimdi nur topu gibi doğacak oğlan çocuklarını bile; analar babalar para vererek yaratılmadan önce rahimde imha ediyorlar.

Hangi anlayış, hangi merhamet bizi kurtarabilir? Muhammed Aleyhisselamın anlayışı kurtarabilir. Zira onu siyasete getireceği 'rızık Allah'ın elindedir, siz sadece çalışın rızık veren Allah'tır, o er-Rezzak'tır' anlayışı bir kere daha bize aşılsana, çocuk öldüremeyecektik, katliam yapamayacaktık.

Bunun için kardeşler, biz bilerek veya bilmeyerek peygamber aleyhisselam Efendimiz'in ahlakını, adaletini, hak hukuk anlayışını idraklerimizden uzak tuttuğumuz için rahmetin içinde azap çekiyoruz.

Mü'minler olarak, onun ümmetinden kimseler olarak niye huzurlu evlerimiz yok. Hadi topraklarımızı işgal eden kâfirlerin yüzünden, sokaklarımızı berbat eden anlayış yüzünden sokaklarda huzur yok. Niye camilerimizde de rahat değiliz?

Niye evlerimiz bizim için sekine noktaları değil? Niye evlenince Allah'ın Kur'an'ında anlattığı huzuru bulamıyoruz? Nerede rahmet? Nerede akşamı zor çektiğimiz eşlerimizle bir araya gelme arzularımız? Neden insanlar yeni evlendikleri halde kahvehanelerde gece yarısına kadar bekliyorlar? Evde niye rahat etmiyor, akşama kadar işinde yorulmuş bir insan, gidip niçin kahvede, orada burada oturuyor da evinde huzur içinde olmuyor?

Neden? Çünkü rahmetin içinde azap çekme belasına düştük de ondan dolayı. Bu, peygamber aleyhisselamı sadece mevlit törenlerinde, filan kutlamalarda anma, onun adını salâvatını zikredip de Allah'tan ona salât ve salâvat dilediğin halde onu hayatından uzak görüyorsun. Üstelik de bunları fazilet olarak görmenden kaynaklanan hastalığın akıbetleri bunlar.

Hayır, benim peygamberim sallallahu aleyhi ve sellem yirmi üç yılda kimsenin burnunu kanatmadan, kimseye eziyet etmeden, ikna ederek, sevdirek bir medeniyet kurdu. O medeniyet sadece yüz senede, sadece bir asırda Özbekistan'dan Endülüs'e, İspanya'ya, oradan Afrika'nın içlerine kadar, koca dünyanın üçte birini kendi himayesi altına alan ve insanların gönülden gelip 'bu topraklarımızı alın, siz bizi idare edin' dediği bir medeniyet haline geldi.

Benim peygamberim aleyhissaletü vessalam siyasetin fakültesinin bulunmadığı zamanlarda, fakültelerde siyasetin öğretilmediği zamanlarda insanlara idarecilik dersleri verdi.

Hakkı hukuku fakültelerden önce çöllerde öğretti. Oturacak sırası olmayan, not tutacak defteri olmayan talebelerine, Ashabı Suffa'ya kul hakkı şuurunu verdi. İnsan idare etme taktiğini öğretti. İnsanların elinde defterler yoktu. Bilgisayarlar yoktu. Slâytle eğitim yapma imkânı yoktu; ama onun lisanından dökülenler kanun oldu medeniyet oldu elhamdülillah tecrübesiz bir liderin peşinden gitmiyoruz.

Mü'minler olarak, onun ümmetinden kimseler olarak niye huzurlu evlerimiz yok. Hadi topraklarımızı işgal eden kâfirlerin yüzünden, sokaklarımızı berbat eden anlayış yüzünden sokaklarda huzur yok. Niye camilerimizde de rahat değiliz?

Kurduğu medeniyet bin dört yüz senedir sallanmayan, yıkıldığı ezildiği zamanlarda bile toprakları ve insanları işgal gördüğü zamanlarda bile hakkı adaleti yerine getiren bir medeniyet oldu.

Yüreklere kurulmuş bir devletin, yüreklerde yürütülen bir siyasetin bağı olan Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem etkisini istiyoruz.

Yirmi dört saat, üç yüz altmış beş gün bunu istiyoruz. Din, Arafat'ta veda hutbesinde tekrarlanan dindir. Sadece camilerde Cuma namazında hatırlanan bir din değildir.

Yirmi dört saatimizin her anında, bankanın kapısında, caminin kapısında, tuvaletin önünde, düğün salonunun önünde, hiçbir yerde dışlanmayacak bir medeniyetten söz ediyoruz. Bir idrakten söz ediyoruz.

İnsanlık, 'ne olur siyasetten uzak dursun Muhammed aleyhisselam' derse bundan daha beteri olmaz herhalde. Bir insan ürememek için çoğalmamak için yatırım yapar mı? Eczanelere, doktora masraf yapıp 'aman benim ailem çoğalmasın' der mi?

Yeryüzünde insanlık ne hale geldi ki çoğalmamak için para harcıyor. Kendi oğlunun sofrasına oturmasından korkan baba, anne olur mu? Oldu işte. Neden oldu? Çünkü paradan, parayı yönetmekten, peygamber aleyhisselam uzaklaştırılınca para sahipleri kendi çocuğunun alacağı harçlığı bile hesap eder oldular. Sıkıntımız buradan geliyor.

Her halükarda kardeşler, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz, bizim zannettiğimiz gibi ya da bize zannettirilmek istenen gibi siyasetten anlamayan biri değildir.

Bize, siyaset kirliliği bir iş olduğu için özellikle bulaştırılmaması gereken, sadece yönetilmek için yaratılmış bir ümmet bırakıp gitmemiştir. Yönetilmek için yaratılmış bir ümmet değiliz biz. Yönetmek için yeryüzü hükümlerini için yaratıldı.

O kadar ki aleyhisselam Efendimiz ne buyuruyor? "Kıl çadırdan yapılmış evlere bile kuzeyden güneye kadar yeryüzünde insanın yaşadığı her eve, Muhammed aleyhisselamın nübüvveti ve peygamberliği 'Allah'a iman' mesajı ulaşacaktır." Buyuruyor.

Şimdi ki berbatlığa kimse bakmasın. Yeryüzünde 'Allah var Allah'a iman şart Muhammed aleyhisselam da onun son peygamberidir' mesajını Allah her eve sokacak, kıyamet ondan sonra kopacak.

Benim peygamberim aleyhisselam hayattan kopmuş, Medine'de köşe başında yaşamış biri değil. Medine'den gönderdiği ashâbı denizler dâhil yeryüzünün her yerine ulaşmayı kendisine hedef etmiş insanlardı.

Çölde deve güden insanlardan valiler çıkardı, devlet adamları çıkardı, büyük komutanlar çıkardı kısa bir zamanda. Sekiz yıldan fazla sürmedi onun siyaset eğitimi; ama çölden topladığı deve çobanlarından oluşturduğu kadro rahmet ve merhamet getirdiler.

Bunun için biz iman ediyoruz ki peygamber aleyhisselam Efendimiz siyasetin de temellerini kurarak gitmiştir. Cenaze namazı öğrettiği gibi insanların doğup yaşamaları ile ilgili kuralları da öğreterek gitmiştir.

Oruç tutmayı öğrettiği gibi camide saf tutmayı öğrettiği gibi şehir kurmayı da pazar kurmayı da öğreterek gitmiştir. Peygamberlik budur zaten.

Peygamberlik yalvararak iş yaptırmanın adı değildir. Allah'ın kudretini temsil ederek iş yaptırmanın adıdır.

Ve özellikle biz bugün elinde Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem serveti bulunan on binlerce hadisi şerife bir bilgisayar tuşuyla ulaşma nimetine kavuşmuş Müslümanlar olarak, Rabbimize hamd ediyoruz.

Çölde deve güden insanlardan valiler çıkardı, devlet adamları çıkardı, büyük komutanlar çıkardı kısa bir zamanda.

Herhangi bir bilgisayarın içine yüklenmiş bir hadisine sadece 'Resûlullah ve siyaset' 'Allah'ın peygamberi Muhammed aleyhisselam ve idarecilik' 'devlet idaresi' 'şehir idaresi' 'ekonomi idaresi' diye iki madde, iki kelime yazdığınız zaman karşınıza onlarca hadis çıkıyor.

Peygamber aleyhisselamın ekonomi ile ilgili çizmiş olduğu temel kurallar beş yüzden fazla hadisten oluşuyor. Ekonomiye şekil vermiş, askeri çalışmaya şekil vermiş, eğitime şekil vermiş.

Siyaset ne diye tekrar soru sorarız. Hırsızlık demekse o, hırsızlığı kaldırmak için gelmiştir. Siyaset, seçimde konuştuğunu unutmak demekse, yalancıya münafık diyen bir peygamberim var benim. Verdiği sözü tutmayan münafıktır demiş.

Eğer siyaset, seçimden önce aday olacağın partiye külfetli bir para vererek önce aday olma imkânı ise 'bizde bu yoktur' demiştir. Onun mührü var, o mühürle biz yola devam edersek, medeniyette kimsenin ithal sistemine muhtaç olmadan, Allah'ın izni ile kıyamete kadar huzur içinde yaşarız.

Kardeşler, bu sözlerimi peygamber aleyhisselam Efendimiz'in hadislerinden örneklerle ispat etmek istiyorum. Hani benim peygamberimi siyasete uygun görmeyenler var ya 'o iş başka, o başka' diyenler; 'nesi başka, anlayışı mı yok peygamberimin, yoksa benim peygamberimin zamanla beraber aşınıyor mu getirdiği din' diye sormak istiyorum.

Aşınıyor mu acaba? Yoksa sen zamanla namazı da mı kaldıracaksın? Hayır, veda hutbesinde bıraktığı mesaj kıyamete kadar bir bütündür. Dağılmayacaktır.

Evet, Ümmeti Muhammedin yaşadığı sıkıntılardan dolayı Müslümanlar kısır bir düşünceye kapılıp 'kurtar dinini git' dediler. Dinini kurtarıırken namusunu da kurtaramadı bu sefer.

Kız yetiştirmeyi, oğlan yetiştirmeyi, evlenmeyi din dışına atarsan, dini sadece tespih çekmekten, Kur'an okumaktan, hadis okumaktan ibaret zannedersen; namus elinden gider, para elinden gider.

Para gittikten sonra sen sefil olursun. Sefil Müslüman Ebu Bekir olmaz. Sefil Müslüman'dan Ömer olmaz.

Kardeşler, bazı hadisi şerifleri defalarca dinlediğimiz halde işte bu idrakimizden dolayı; 'din başka, siyaset başka' anlayışımızdan dolayı oradaki siyasi mesajları algılayamıyoruz.

Mesela; Sahih hadisi şeriflerden biri olan ve belki de bugüne kadar on defa yirmi defa duyduğumuz bir hadisi şerif var. Ne buyuruyor Efendimiz aleyhisselam; 'Allah Teâlâ kıyamet günü, kendi gölgesinden başka hiçbir gölgenin bulunmadığı günde yedi gurup insanı arşın gölgesinde misafir ederek ödüllendirecektir.'

Tarikat erbabı, hocalar, âlimler, mahşerde bekleyip kıvranırken yedi gurup insan arşın gölgesinde özel misafirler olarak mahşer kalabalığının dağılmasını bekleyecekler.

Âdem aleyhisselam, Nuh aleyhisselam, Zekeriya aleyhisselam yok. Onlar değil. Normal, sıradan Müslümanlar bunlar.

Yedi kişi sayıyor, bu yedi kişiye birinci kimi söylüyor?

(imam ün adil ün)

'adaletle yöneticilik yapmış lider.' Siyasetten nasıl uzak peygamber görüyor musun? 'halkı iyi idare edin' demiyor. Sonraki altı kişi kim? 'kalbi mescitlere kilitlemiş adam' 'Allah için birbirini seven mü'minler' 'zina teklifine yanaşmayan mü'min' 'Allah için infak eden, sağ elinin verdiği sol elinin bilmediği mü'min'.

Bir sürü insan mahşerde 'nereye gideceğiz' diye beklerken, bu adamlar Ömer bin Abdülazizler, Ömer bin Hattablar Ali bin Ebu Talipler Allah'ın özel misafirleri olarak arşın gölgesinde bekleyecekler.

İnsanların mahşer yeri sıkıntısını geçirmesini binlerce sene bekleyeceği günde, benim peygamberim kendisinden sonra insanları yönetecek siyasi lideri, belediye başkanını, vassına göre muhtarı, insanları yöneten kimseyi adaletle muamele yapması halinde arşın misafiri olarak görüyor.

Müslüman da ona iman eden de 'siyasette peygamberin ne işi var' olarak düşünüyor. Şu hadisi şerifi nereye koyacaksın acaba? Bu hadisi şerif adaletle hükmeden lideri arşın gölgesinde misafir edecek. Hadis roma imparatoruna gönderilmiş bir mesaj mıydı? Roma imparatorunun arşın gölgesinde ne işi var? Cehennem çukuru yetmedi mi ona?

Benim peygamberim siyasetçinin konuştuğu yalana, idarecinin verdiği sözde durmamasına 'münafıklık' diyor.

Benim peygamberim her hangi bir işte, yönetici olan kişinin yönettiklerine zulmetmesi halinde Allah ona cenneti haram kılmıştır buyuruyor. 'Namaz kılıyor, hacca gitmiş; ama idareciliğinde hainlik var. Allah ona cenneti haram kılmış' diyor.

Bunun için biz iman ediyoruz ki peygamber aleyhisselam Efendimiz siyasetin de temellerini kurarak gitmiştir. Cenaze namazı öğrettiği gibi insanların doğru yaşamaları ile ilgili kuralları da öğreterek gitmiştir.

Hani siyasetten uzaktı peygamberim? Bu mesajlar hoş değil tabi, akrabasını kayırıp kendisinin yakını olan ya da bir arkadaşının referansından dolayı daha kabiliyetli birisi bulunduğu halde devlet işine kendi yakını alan, Allah'ın cennetinden uzaktır buyuruyor Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem.

Getirdiği kartvizitteki tanıdık ismine kanıp, becerisi olmayan, on parmak klavye kullanamayan birisini devletin en üst kademesinde göreve alıyorsun hatırdan dolayı, onu daha iyi yapacak daha becerikli birisini bir kenara bırakıyorsun.

Sen 'siyasetten uzaktır peygamberin' diyebilirsiniz; ama o bu işe müdahale ediyor; mühür vuruyor. 'Allah sana cenneti haram eder' diyor.

Bu siyasettir işte. Benim peygamberim devleti ele geçirip de herkes baştan aşağı sakal bırakacak demiyor ki. Bunlar çok tali meseleler. Sakal bırakma meselesi değil, her sokağa cami yaptırma meselesi değil.

Evvela, insanların hakka hukuka riayet etmelerini, insanca yaşamının en temel şartlarını oluşturmak istiyor aleyhissalatu vesselam Efendimiz.

Alkol de değil ilk yasaklanacak şey. Önce insanın mükerrem olması gerekiyor. Mükerremliği sağlamak gerekiyor. Şimdi bakınız peygamber aleyhisselam Efendimiz kendinden sonraki siyasetçilere yön veriyor, kaliteli siyasetçinin evsafını sayıyor. İdarecinin özelliklerini sayıyor.

Buyuruyor ki; 'sizin liderinizin iyi olması sizin onu sevmeniz, onun vatandaşlarını sevmesi sizin ona hayır dua yapmanız, onun size hayır dua yapmasıdır; ama kötü lideriniz adama hayır dua yapmadığınız onun da sizi görmek istemediği liderdir' buyuruyor.

Sahabenin biri 'ya Resûlallah böyle kötü bir lidere karşı kılıcımızı elimize alıp indirelim mi adamı oradan' diye sormuş. Güya siyasetten uzak, 'siyaset bataklığıdır' diye karışmayan sevgili peygamberim cevap vermiş buyurmuş ki; 'hayır sizinle beraber camilere gelip namaz kıldıkça, kimseye kılıç kaldırmayın' buyurmuş. 'Namaz kılan lidere müdahale edemezsiniz.'

Biz, bize sadece 'cici çocuklar olun' 'aman bayram namazını kaçırmayın' diyen bir peygambere iman etmedik. Liderime şekil veriyor, hangi vasıfta hangi karakterde olmam gerektiğini söylüyor. İtaatime sınır getiriyor.

Bir gurup sahabe bir iş için görevlendirilmiş. Ali bin Ebu Talip radiyallahu anhin lisanından öğreniyoruz. Ensardan bir delikanlıyı da 'sen bunların sorumlusun' demiş. Çünkü peygamberim benim sallallahu aleyhi ve sellem buyuruyor ki 'üç mü'min, gezmek için bir yere giderken bile aralarından bir kişiyi lider seçmeleri gerekiyor' diyor.

Neredeyse üç milyar olacağız hâlâ halifemiz yok. Bu da sorun değil ne hikmetse. 'Üç kişi gezmeye giderken, birilerini lider seçsinler' buyuruyor. Lidere de itaat etsinler, yolculuk huzurlu olsun diye tartışma çıkmasın diye. Mola verilecek yer konusunda aralarında ihtilaf olmasın diye.

Bir gurup sahabeyi bir görev için gönderiyor onlara 'liderinize itaat edin' diyor sonra aralarında tartışma çıkıyor yol esnasında. Bu Ensardan olan şahıs sinirleniyor. 'Size peygamber ne tembih etti' diyor. 'Sana itaat etmemizi söyledi' diyor. 'Bana odun toplayın bakayım' diyor. Çalı çırpı, odun toplatıyor. 'Tutuşturun bunları' diyor, tutuşturuyor.

'Sıra ile herkes bu ateşe atlasın bir göreceğim' diyor. 'bakayım bana itaat ediyor musunuz, etmiyor musunuz' diyor. Birbirine diyorlar ki 'peygamber itaat edin dedi peki' derken biri tutuyor 'biz zaten ateşten kurtulmak için peygambere iman etmedik mi' diyor, 'şimdi iman ettiğimiz peygamber bizi ateşe mi atacak' derken atlayalım, atlamayalım tartışıyorlar. Sahih hadisi şerif okuyorum. Tartışıyorlar o ateş sönüyor. O arada liderin de siniri geçiyor. Neyse hadi devam edelim diyor, unutuluyor bu olay.

Medine'ye geri geldiklerinde, günler sora diyorlar ki 'ya Resûlallah böyle böyle oldu, bizim lider çok sinirlendi az kalsın ateşe atlayacaktık' senin emrine itaat etmek için.

Efendimiz aleyhisselam dikiliyor buyuruyor ki 'o ateşe girseydiniz kıyamet günü bile çıkamazdınız, cehennemde kalırdınız' buyuruyor. 'çünkü itaat akıllıca işlerdedir, delilikte itaat yoktur.'

Peygamber siyasetten uzak, değil mi? yönetimden uzak, yetiştirdiği nesle dikkat et. Ashabı Kiramı nasıl yetiştiriyor?

Kime itaat edilecek, kime edilmeyecek, diğerine de 'seninle aynı camide namaz kılıyor, namaz kıldığın adama kılıç nasıl kullanırsın? Diyor.

Sana fazla vergi getirdi diye, senin oğlunu filan işe almadı diye aranız açıldı. O da seni düşman kabul etti. 'bunu kavga konusu yapma' diyor Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem. Sonra başka hadisi şerifinde buyuruyor ki, 'böyle başınıza bela liderler olursa Allah'a isyan olan işlerde itaat etmeyin, vatandaşlık görevlerinizi iyi yapın' buyuruyor.

Verginizi verin, 'peki' deyin işinize bakın siz.

Neredeyse üç milyar olacağız hâlâ halifemiz yok. Bu da sorun değil ne hikmetse. 'Üç kişi gezmeye giderken, birilerini lider seçsinler' buyuruyor.

Kardeşler benim peygamberim beynimi de kurarak gitti. Kime nasıl itaat edeceğimi, nerede hangi sözü söyleyeceğimi belirleyerek gitti. Benim cennetimde onun mührü var, benim paramda onun mührü var, benim cenazemde, düşünümde mührü var. Benim siyasetimde de onun mührü olması gerekiyor, aksi takdirde o beğendiğim bir lider haline gelir.

Yani Muhammed aleyhisselam çok beğendiğimiz, hoş şeyler söyleyen birisi olur ki maazallah, biz Muhammed aleyhisselamı beğenip filan böyle konuşmuyoruz. İman ediyoruz. İman etmek başka şey beğenmek başka şey...

Beğenmekle iman etmek arasındaki fark, beğenmek seçip almaktır, iman etmek tam teslim olmaktır. Eğer siyaset hariç diğer yönünü alıyorsam 'filan ülkenin filan malı filan ülkenin malından daha kaliteli' der gibi yapmış olurum ben.

Bunun için biz, uygulama imkânı bulmasak bile, mevcut şartlarımızdan dolayı, uygulama imkânından mahrum olsak bile; idaremizin, yönetim tarzımızın onun mühülediği dosya üzerinden olması gerektiğine iman eder, en azından bu mesuliyetten kurtuluruz Allah katında.

Aksi takdirde kardeşler Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz'in ısrarla vurguladığı yönetimle ilgili hadisi şeriflerini, Kur'an-ı Kerim'in bu konudaki ayetlerini koyacak yer bulamayız.

İmanımızla düştüğümüz çelişkiyi ispat edemeyiz, düzeltemeyiz. Burada kardeşler, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem bir mucizesi gereği Allah'ın dilemesiyle ümmetinin siyaset konusundaki düşeceği sıkıntıları bir bir haber vermiştir.

Bunların başında da 'siyasetle ilgili soğukluk ve dışlamanın' ümmetinin karşılaşacağı ilk din zafiyeti olduğunu buyuruyor. Buyuruyor ki; 'bu dinin halkaları bir bir sökülecektir' diyor.

Din halkalardan oluşuyor. Namaz var oruç var siyaset var ticaret var ziraat var, din halkalardan, hayat halkalardan oluşuyor. Buyuruyor ki; 'ilk çözülecek olan halka siyaset halkasıdır' diyor, 'en son çözülecek olan halka da namaz' halkasıdır. Ondan sonra da İsa aleyhisselam gelip işi bitirecek zaten.

Demek ki ilk defa siyasetin çözüleceğini, Müslümanların ilk olarak siyasetten kopacağını, sarhoşlara devredeceğini söyledi aleyhisselam Efendimiz.

Kardeşler benim peygamberim beynimi de kurarak gitti. Kime nasıl itaat edeceğimi, nerede hangi sözü söyleyeceğimi belirleyerek gitti. Benim cennetimde onun mührü var, benim paramda onun mührü var, benim cenazemde, düğünümde mührü var.

Yakın zamana kadar bir Müslüman bir belediye başkanlığına aday olacak olsa hacı efendiler; 'o onu işi değil o iş meyhanelerde yürütülüyor, o onun işi değil' diyecekler. Bu senin semtinin belediye başkanı olmayacak mı?

Evet, o onun işi değil; adam ilim adamı. Ne adamı olması gerekiyor seni yönetecek başkan beyin. Meyhane adamı mı olması gerekiyor, hırsız mı olması gerekiyor, 'yürütemez yürütemez'.

'Çakalların arasında o iş yapamaz.' 'Çakal bey, biz insanız ama sen kendine bir çakal uygun görüyor olabilirsin.' Bir de cevap hazır, 'biz neler biliyoruz neler, neler gördü Müslümanlar?'

Sen neler görmüşsün; ama hiç bir şey anlamamışsın. Doğru bu çakalların elinde; ama burası orman değil ki. Biz orman başı seçmiyoruz ki, insan olarak sokaklarımıza yön verecek bir belediye seçiyoruz.

Niye bu namaz kılandan olmasın, 'yok yok olmaz, o iş olmaz'. Nasıl olur ya? 2Namazsız, oruçsuz, çalan çırpan, haram bilmeyen biri olacak.'

Hepiniz çok iyi bilirsiniz bir hoca efendi bunu dillendirirken ne dedi; 'yani bu öyle namaz kılmakla olacak iş değil' dedi. Demek namaz kılmamak siyasetin ilk şartı...

Neuzibillâh bunu inanarak söylemez bir Müslüman. Bu da bir siyaset işte... Siyasetlilik siyaseti; güdülmek için yönetilmek için yaratılmış olduğunu zannetmek olacak iş değil.

Hayır, bu ümmet Allah'ın kudretiyle ve dilemesiyle yeryüzünde temkin hakkı olan bir ümmettir. Allah, önceki ümmetlerde vaat ettiği gibi Tevrat'ta ve Zebur'da vaat ettiği gibi bu ümmete de yeryüzü hükümlerini vaat etmiştir.

İman eden, ameli salih işleyen, namaz kılan, zekât veren, emri bil ma'ruf nehyi anil münker yapan mü'minler yeryüzünde hükümler olacaktır.

Eğer bugün veya dün, yeryüzü hükümlerini Müslümanların elinde değilse Allah'ın vadi gerçekleşmediyse bunun sebebi; ya ameli salih ya namazdır ya zekâttır emri bil ma'ruf nehyi anil münkerdir.

Kudret gösteremeyen Müslümanlardır. Allah görmüştür ki sen apartmanındaki alkole müdahale edemiyorsun, sen oturduğun sitedeki meyhane hastalığına müdahale edemiyorsun, camiye giderken karşına çıkan meyhaneye müdahale edemiyorsun. Sana Allah, yeryüzü hükümlerini verse, alkol başını alıp götürecektir, onun için Allah, sana yeryüzü hükümlerini vermiyor.

Kur'an açıkça beyan ediyor.

(Arapça51.40)

Size sözümlz olsun buyuruyor Allah. 'Sözümlz olsun, öncekilere verdiğimiz söz gibi size de sözümlz olsun, yeryüzü hükümlranlığı sizindir eğer ameli salih yaparsanız.' Bu neyi gösteriyor kardeşler?

Eğer bugün veya dün, yeryüzü hükümlranlığı Müslümanların elinde değilse Allah'ın vadi gerçekleşmediyse bunun sebebi; ya ameli salihdir ya namazdır ya zekâttır emri bil ma'ruf nehı anil münkerdir.

Bizim her hangi şekilde siyasetten uzak kalmamız sadece Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemin mucizesini gösteriyor. 'İlk çözülecek halka, siyaset halkasıdır, son halka da namaz halkasıdır' buyuruyor.'

Demek ki bu din, siyasetle namaz arasında bir sürü halka taşıyor. Zincirimiz de bir sürü halka var.

İkinci olarak ısrarla buyuruyor ki: "Bu siyasete, idareciliğe çok hırs göstereceksiniz. Hepiniz de kıyamet günü pişman olacaksınız. Çünkü Ümmeti Muhammedi idare etmek, Müslümanların malını yönetmek, Müslümanların siyasetine yön vermek bir sorumluluktur. Bunu ancak teheccüde kalkan insanlar yapmalıdırlar. Pazartesi Perşembe orucunu tutan insanlar yapmalıdırlar ki fakir fukara ezilmesin, zulüm görmesin. Çocukla yaşlı aynı hakkı kullansınlar. Fakirle zengin aynı adaletten istifade etsinler. Bunu yapmak size zor gelecek. Kıyamet günü bu idarecilik pişman olacağınız bir sorumluluk haline gelecek." Buyuruyor.

Ebu Zer radiyallahu anh diyor ki; 'bir gün Resûlullah sallallahu aleyhi ve selleme yanaştım; bana valilik bir şey ayarlasana ya Resûlallah?' dedim. Eskilerden ya şimdi arkadaşı da iktidara gelmiş, yanına yanaşıyor 'bir şeyler ayarlasana bana' diyor.

Elini omzuna koymuş, buyurmuş ki; 'Ebu Zer, sen zayıf bir adamsın, bu idarecilik ağır bir yükür girme bu işin altına' buyurmuş.

Abdurrahman ibni Semure radiyallahu anh isimli sahabe Efendimiz'in yanına yanaşmış aynı ricada bulunmuş. 'yani varsa bir görev, biz de hizmette bulunalım' demiş.

Demiş ki Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem 'Abdurrahman, sana vasiyetim olsun siyasetten, idareden görev isteme, sana gelip görev teklif etsinler. Sen bana görev verin diye dilekçe verirsen, Allah seni yalnız bırakır; ama onlar sana gelip rica ederse 'başımıza gel buraya müdür ol' diye onlara yardım edersin' demiş.

Dalkavuk siyasetçi Allah'ın yardımını görmeyen siyasetçidir. Kapısına günlerce heyet gidip 'gel şu görevi al' Allah rızası için teklif edilen meleklerin yardımıyla iş görürdür.

Yine bir sahabe diyor ki; 'Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemi akrabalarım ile ziyarete gitmişim, oradaki geçlerden biri 'ya Resûlallah bir sürü yeni atamalar yapılacak; bizim ailemizden de bir kişiyi bu atamaya tayin etsen olmaz mı' diye ricada bulundu.

Aleyhissaletü vesselam Efendimiz, siyasete vurduğu mühürlerden birisini orada vurmuş. Buyurmuş ki; Allah'ın peygamberi Muhammed aleyhisselam olarak biz, 'bana görev ver diyene görev vermeyiz' buyurmuş.

Dalkavukluk yok, seçim yatırımı yapmak yok, ehliyetin ve emanetin güçlü olacak.

inni hafizun alim

'Güçlüyüm, ehliyetim var' diyor Yusuf aleyhisselam. Güçlü kudretli olacaksın. Yani gücün; emanet gücün, güvenilirlik gücün, olacak ehliyetin, liyakatin olacak, insanlar senin bu göreve gelmeni arzu edecekler.

Öyle sen beklersen emekliliğin gelir kimse çağırılmaz seni, kimsenin çağırmadığı bir yerde de 'sana gerek yok' demektir. Allah hâlâ sarhoşların idare etmesini uygun görüyordur demek ki.

Sen liyakatini ispat et, dünyanın diğer ucundan bile ararlar merak etme. Kıymetlinin kıymetinin bilinmediği yerde senin ne işin var zaten. Bütün bu ehliyetinle, kapasitenle oraya gideceksin ondan sonra da seni memur gibi kullanacaklar. Sen de gittin ümmet de gitti. Bunlar siyasete vurulmuş mühürler...

Ebu Hureyre radiyallahu diyor ki; "Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz cemeratta taşlama yapıyordu, yani şeytan taşlaması yapıyordu. Birisi yanına yanaştı dedik ki; 'kıyamet ne zaman kopacak?' Efendimiz bu cümleyi duymazdan gelmiş. Tekrar taşlamaya gelince tekrar sormuş. Tekrar cevap vermemiş aleyhisselam Efendimiz. Ashabı Kiram da demişler ki; 'bu adam, her halde yanlış soru sordu cevap vermiyor aleyhisselam Efendimiz. Taşlama işi bitince rahatlayınca aleyhisselam Efendimiz; 'şu kıyametin vaktini soran adam nerededir bana bulun' demiş. 'buradayım ya Resûlallah' demiş. Dönmüş ona buyurmuş ki; 'emanet kaybolunca kıyamet geldi demektir'. 'Nasıl kaybolacak emanet?' demiş. 'bir iş, ehil olmayana teslim edilince, emanet gitti demektir, emanet gidince de kıyamet geldi demektir' buyurmuş.

Sadece senin tanıdığın olduğu için memur tayin ettiğin zaman, sadece senin memleketlin olduğu için filancaya oy verip desteklediğin zaman, yani ehliyeti ve emaneti kapasiteyi değil sadece coğrafi sıkıntıları veya ailevi menfaatleri kollayarak devletin başına veya yan birimlerine eleman getirmen, kıyamet fitilini ateşlemendir.

Bu mühür değil de nedir? Peygamber mührü, siyasete vurulmuş, muhtarlığa vurulmuş, fabrika müdürlüğüne vurulmuş, hatta ve hatta özel iş yerine bile vurulmuş. Akrabandan birisini değil 'liyakatli birisini getir' akrabaları çok kollamaya meraklıysan, sadaka ver hayır yap onlara, çocuklarını evlendir; ama aleyhissaletü vesselam Efendimiz'in kıyamet alameti dediği işi yapma.

Kardeşler, bir mührüne daha dikkat edelim Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem. Ashabı Kiramdan birisini zekât toplamak için bir şehre görevli olarak göndermiş aleyhisselam Efendimiz. Müslim'den hadisi şerif okuyorum. O sahabe de bir zaman sonra develere yüklü eşyalarla gelmiş. Efendimiz de mescitte oturuyor.

'ya Resûlallah' demiş 'şu devenin üstündekiler zekât malları, topladım geldim, şu devenin üstündekileri de bu garibe hediye ettiler' memur beye hediye etmişler yani. 'hadi sen ta Medine'den geliyorsun bu da sana hediyemiz' demişler. Almamış, zorlamamış peygamberin gücünü göstermiş; ama arkasında peygamber var.

Efendimiz aleyhisselam ayağa kalkmış mübarek yüzü renklenmiş, buyurmuş ki; 'sizden biriniz anasının evinde ya da babasının evinde otururken kimse ona hediye getiriyor muydu? Ben adamı gönderiyorum, benim adımla görevli olarak gidiyor, benim adımla kullandığı için ona hediye veriliyor. Rabbime yeminim olsun, bu devlet görevini alıp da bir iğne dahi kendi

cebine koyup gelen, kıyamet günü onu geri getirecektir' buyuruyor. Sonra ellerini kaldırıp; 'şahit ol Allah'ım, ben uyardım' demiş. 'Şahit ol Allah'ım, ben uyardım' diye iki defa ikaz etmiş.

Lakin mü'min, peygamberine siyaseti çok görmemelidir. Bu sarhoş işi değil Allah'tan korkanların işidir. Allah'tan en iyi korkan da Muhammed aleyhisselamın ümmetidir.

Seçildiğin zamanki servetinle, beş sene sonraki servetin arasındaki farkı anlatıyor. Siyasete öyle bir mühür vuruyor ki, bu Ağrı dağından daha ağır bir mühür. bunu hiçbir siyasetçi kaldırıp atamaz. Çalmadım çırpmadım diyemezsin, sen köyünde filan lise mezunu olarak filan ilkokul veya üniversite mezunu olarak oturduğun zaman ihaleciler san araba hediye ediyorlar mıydı? Müteahhitler senin adını biliyor muydu o zaman?

Evet, sen kâğıt üzerinde yasal iş yapmış olabilirsin. Allah'ın kâğıtlarındaki hak ve yasallıklar çok önemli.

Kardeşler, işin özeti şudur; peygamberimiz sallallahu aleyhi ve sellem cenazeye vurduğu mührü, düğüne vurduğu mührü, oruca vurduğu mührü, hacca vurduğu mührü, siyasete de vurup gitmiştir.

Benim peygamberimi siyasete mühür vurmaktan uzak biri görmek ona iman etmeyenlere yakışabilir. Öyle de yapmaları gerekir. Batılın da gücü olsun; varsın biraz uğraşsınlar.

Lakin mü'min, peygamberine siyaseti çok görmemelidir. Bu sarhoş işi değil Allah'tan korkanların işidir. Allah'tan en iyi korkan da Muhammed aleyhisselamın ümmetidir.

Velhamdu lillahi Rabbil Âlemin...